

відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбачених ГК України, іншими законами та договорами. Згідно зі ст. 238 ГК України адміністративно-господарськими санкціями є заходи організаційно-правового або майнового характеру, спрямовані на припинення правопорушення суб'єкта господарювання та ліквідацію наслідків порушення встановлених законодавчими актами правил здійснення господарської діяльності [2]. Тобто, ГК України можна назвати не тільки законом, який офіційно визнає адміністративну відповідальність юридичних осіб, а й першим кодифікованим актом, у якому зібрано загальні положення щодо такої відповідальності [3, с. 190].

Що ж до нагляду за дотриманням законодавства у сфері авіації, та його здійснює Департамент авіаційної безпеки, на який покладено ряд функцій. Департамент забезпечує реалізацію державної політики у сфері авіаційної безпеки, здійснює контроль і нагляд за дотриманням суб'єктами авіаційної діяльності міжнародних стандартів та вимог законодавства України з питань авіаційної безпеки при організації повітряних перевезень, у тому числі перевезень небезпечних вантажів, товарів військового призначення та подвійного використання, здійснює контроль за дотриманням правил контролю з метою забезпечення безпеки цивільної авіації, тощо, даний перелік функцій є вичерпним.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 21-22. – Ст. 144.
3. Адміністративне право: підручник / За заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, В. В. Зуй. – Х.: Право, 2010. – 624 с.

УДК 346.543:347.8 (043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,

Редько А. М., студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ ПРО ПЕРЕДАЧУ ДЕРЖАВНОГО АВІАПІДПРИЄМСТВА У КОНЦЕСІЮ

Поняття «концесія» визначено у Законі України «Про концесію» [1], а саме концесія - це надання з метою задоволення громадських потреб уповноваженим органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування на підставі концесійного договору на платній та строковій

основі юридичній або фізичній особі (суб'єкту підприємницької діяльності) права на створення (будівництво) та (або) управління (експлуатацію) об'єкта концесії (строкове платне володіння), за умови взяття суб'єктом підприємницької діяльності (концесіонером) на себе зобов'язань по створенню (будівництву) та (або) управлінню (експлуатації) об'єктом концесії, майнової відповідальності та можливого підприємницького ризику. Також це саме визначення закріплено й в Господарському кодексі України (ГКУ), а в Цивільному кодексі України міститься вже видозмінене поняття «комерційна концесія». Поняття «авіапідприємство» також зазвичай має уніфіковане значення, а саме «авіапідприємство» - це будь-яке підприємство, що надає авіапослуги або експлуатує повітряні судна [2].

Закон України «Про концесію» передбачає необхідність проведення конкурсу та укладення договору при переданні державних підприємств у концесію, а також реєстрацію такого договору. Слід відзначити, що внаслідок договору такого типу утворюються комплексні правовідносини, оскільки частково відбувається поєднання елементів договору та адміністративного акту. Так, на підставі закону, до договору концесії державного авіапідприємства висувається ряд вимог. Серед таких вимог, особливо виділяється вимога щодо обмеження строку договору концесії державного підприємства, а саме договір може бути укладеним на строк від 10 до 50 років [3]. Додатково при укладенні договору передання авіапідприємства у концесію до концесіонера можуть встановлюватися окремі вимоги, щодо отримання необхідних ліцензій та сертифікації (наприклад отримання дозволу для використання радіочастотного ресурсу та ін.). Також законодавець встановив чіткі обмеження, щодо об'єктів концесії. Такі обмеження встановлені Господарським кодексом України та деталізовані в статті 3 Закону України «Про концесію». На сьогодні в Україні існує окремий перелік об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію [3]. Варто підкреслити те, що у вищезгаданому переліку існує окремий розділ, а саме «майно підприємств, які є цілісними майновими комплексами або системою цілісних майнових комплексів, що забезпечують надання послуг у сфері експлуатації аеропортів, злітно-посадкових смуг на аеродромах». На сьогодні в ньому присутнє лише одне авіапідприємство, а саме: Державне підприємство «Міжнародний аеропорт «Бориспіль» [3].

Серед істотних вимог, які виділяють даний тип договорів з-поміж інших, слід виділити такі: об'єкт концесії (склад і вартість майна або технічні і фінансові умови створення об'єкта концесії), умови встановлення, зміни цін, умови повернення об'єкту концесії, проведення перевірок, концесійні платежі. Також, можливо відзначити, що законодавець передбачив істотною умовою

договору умови надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для здійснення концесійної діяльності. Вищезгадана умова є важливою, оскільки зазвичай авіаційна діяльність потребує значного простору. Додатково слід відзначити ряд державних гарантій та переваг які надаються концесіонеру державою, а саме відстрочення чи зниження концесійних у разі збитковості підприємства та ін. Договір концесії припиняється у разі закінчення строку дії, примусової ліквідації акціонера або визнання його банкрутом, загибелі об'єкта концесії, проте реорганізація концесіонера - юридичної особи не є підставою для зміни умов або розірвання концесійного договору. Також договір передачі державного авіапідприємства у концесію може бути розірваним з інших підстав, які можуть міститися у окремому договорі та не суперечать чинному законодавству України.

Таким чином, договір передачі державного авіапідприємства у концесію має власні особливості та ряд переваг у порівнянні з іншими подібними договорами оренди, ренти та деякими іншими, оскільки дозволяє контролювати стан об'єкту концесії, забезпечує вчасне повернення майна, гарантує відсутність претензій третіх осіб при передачі майна та ін.

Література

1. Про концесію: Закон України в ред. від 10 листопада 2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/997-14>
2. Про затвердження Правил аварійно-рятувального та протипожежного забезпечення польотів у цивільній авіації України: наказ Міністерства інфраструктури № 286 (в ред. від 07.05.2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0809-13>
3. Про затвердження Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію: Постанова КМУ № 2293 (в ред. від 17.01.2014) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2293-99-%D0%BF/ed20140117>
4. Господарський кодекс України (в ред. від 24.07.2014) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

УДК 346.91 (043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Слесар І. В., студентка

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЗАСОБИ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

Докази господарського процесу завжди були й залишаються центральним правовим інститутом, тому в період реформування останнього зростає потреба вивчення доказів і доказування з метою вдосконалення їх